

Sygn. akt XI W 11775/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Katarzyna Zielińska – Kupczyk

przy udziale oskarżyciela publicznego K. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 3 marca 2016 roku, 6 kwietnia 2016 roku, 19 kwietnia 2016 roku w W.

sprawy **J. C.**

syna E. i S.

urodzonego dnia (...) w R.

obwinionego o to, że:

w dniu 5 listopada 2014 roku w siedzibie Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc użytkownikiem pojazdu marki S. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 24.07.2014 roku o godz. 09:30 na ul. (...) przy ul. (...) w W.,

tj. o czyn z art. 96 § 3 kw,

orzeka

I. obwinionego **J. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 96 § 3 kw i za to na tej podstawie skazuje go, na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 96 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 40 (czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 11775/15

UZASADNIENIE

J. C. został obwiniony o to, że w dniu 5 listopada 2014 roku w siedzibie Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc użytkownikiem pojazdu marki S. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 24 lipca 2014 r. o godz. 9.30 na ul. (...) przy ul. (...) w W., tj. o czyn z art. 96 § 3 k.w.

Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Straż Miejska (...) W. prowadziła czynności wyjaśniające w związku z ujawnionym wykroczeniem polegającym na tym, że w dniu 24 lipca 2014 roku o godzinie 9:30 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierujący pojazdem marki S. o numerze

rejestracyjnym (...) nie zastosował się do sygnalizatora S-1, nadającego sygnał świetlny czerwony – zakaz wjazdu za sygnalizator, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia rejestrującego. W toku czynności wyjaśniających funkcjonariusze Straży Miejskiej na podstawie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców w dniu 29 lipca 2014 roku, ustalili, iż właścicielem pojazdu jest B. C.. Do właściciela pojazdu, którego ustalono w powyższy sposób, zostało wysłane wezwanie do wskazania w trybie art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.), komu przedmiotowy pojazd powierzył do kierowania lub używania w dniu 24 lipca 2014 roku o godzinie 9:30. W odpowiedzi na wezwanie B. C., jako użytkownika pojazdu, wskazała J. C..

Do wskazanego J. C. wysłano wezwanie dotyczące popełnionego wykroczenia oraz druki oświadczenia na wyrażenie zgody na przyjęcie grzywny w drodze mandatu karnego kredytowanego lub wskazania kierowcy. Wezwanie doręczono w dniu 29 października 2014 roku. Następnie wysłano do obwinionego wezwanie do stawienia w Oddziale Ogólnomiejskim Straży Miejskiej (...) W. przy ul. (...) w W. oraz pismo informujące o odstąpieniu od sporządzenia protokołu przesłuchania osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. na podstawie art. 54 § 7 k.p.o.w. i skierowaniu sprawy do Sądu Rejonowego celem rozpatrzenia wniosku o ukaranie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: notatkę urzędową (k. 2), wydruk zdjęcia (k. 5), wezwania (k. 6, 10-10v, 12, 14) zwrotne potwierdzenie odbioru (k. 11), sprzeciw od wyroku nakazowego (k. 32-33) oraz wyjaśnienia obwinionego (k. 71 verte).

J. C. w chwili czynu miał 82 lata. Z zawodu jest dziennikarzem, a obecnie na emeryturze. Jego miesięczny dochód to 2800 zł, nie posiada żadnej osoby na utrzymaniu (dane osobowe k. 71). Obwiniony nie był karany, także za wykroczenia przeciwko przepisom ruchu drogowego, (dane z KRK k. 70, informacja z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 69).

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, wyrokiem nakazowym z dnia 25 listopada 2015 r. (sygn. akt XI W 11775/15), skazał obwinionego za zarzucany mu czyn i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 zł, a także zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 110 zł (k. 24). Sprzeciw od tego wyroku nakazowego, w ustawowym terminie, złożył obwiniony (k. 32-33). W treści sprzeciwu obwiniony podniósł, że nie jest prawdą stwierdzenie, iż nie wskazał on na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania w dniu 24 lipca 2014 r. o godz. 9.30 na ulicy (...) przy ulicy (...) w W., bowiem nie składał w tej sprawie żadnych wyjaśnień. Wskazał również, że z powodu problemów zdrowotnych od 2012 roku nie prowadzi samochodu osobiście, lecz powierza go do prowadzenia osobom posiadającym prawo jazdy, a sam występuje w roli pasażera. Podkreślił, że nigdy nie był karany przez policję mandatami karnymi.

W postępowaniu sądowym obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie pamięta faktu przesłuchania przez Straż Miejską i odmowy wskazania winnego wykroczenia drogowego, a zatem zarzucanego mu wykroczenia nie popełnił. Wyjaśnił również, że jego małżonka B. C. nie miała prawa wskazywać kto jest faktycznym użytkownikiem samochodu. Obwiniony podkreślił, że w czasie zdarzenia znajdował się w ciężkim stanie chorobowym, a samochód znajdował się przy jego domu oraz że miał bezpośredni wpływ na to kto użytkuje samochód. W dalszych wyjaśnieniach obwiniony podniósł, że samochód mógł zostać wzięty bez jego wiedzy przez małżonkę, ponieważ wcześniej zdarzały się takie sytuacje. Obwiniony potwierdził, że jest posiadaczem samochodu i był nim w okresie od lipca 2014 r. do listopada 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje fakt, że Straż Miejska prowadziła postępowanie w związku z tym, że w dniu 24 lipca 2014 roku o godzinie 9:30 na ul. (...) przy ul. (...) w W., kierujący pojazdem marki S. o numerze rejestracyjnym (...) nie zastosował się do sygnalizatora S-1, nadającego sygnał świetlny czerwony – zakaz wjazdu za sygnalizator, co zostało zarejestrowane za pomocą urządzenia rejestrującego. Stąd też Straż Miejska zwróciła się do obwinionego, jako posiadacza pojazdu, o wskazanie komu powierzył do kierowania lub używania pojazd. Wezwanie do wskazania informacji o kierowcy pojazdu w chwili zdarzenia oraz wezwanie do osobistego stawienia

w charakterze podejrzanego popełnienia wykroczenia zostały doręczone obwinionemu prawidłowo. Obwiniony nie kwestionował faktu, że w dniu 24 lipca 2014 r. był w posiadaniu ww. pojazdu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego jedynie w tej części, w której wyjaśnia w jaki sposób z przedmiotowego pojazdu korzystał on sam i inne osoby, a także w części, w której wskazuje na swoją trudną sytuację zdrowotną. W tym zakresie obwiniony wyjaśnia w sposób spójny i konsekwentny i brak jest podstaw, aby w tej części podważać ich wiarygodność. Nadto, wyjaśnienia obwinionego potwierdza dołączona do materiału dowodowego dokumentacja medyczna. Jednakże w pozostałej części wyjaśnień obwiniony wypowiada się nieprecyzyjnie, chaotycznie i nie wskazuje kto faktycznie użytkował pojazd w dniu 24 lipca 2014 r. W związku z powyższym, tę część wyjaśnień, w której obwiniony zasłania się niepamięcią i niewiedzą, co do osoby której we wskazanym czasie powierzył swój samochód do kierowania lub korzystania, sąd uznaje wyłącznie za przyjętą przez obwinionego, niewiarygodną linię obrony.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów: notatki urzędowej (k. 2-4v.), wydruku zdjęcia (k. 5), wezwań do wskazania informacji o użytkowniku pojazdu oraz do osobistego stawiennictwa celem złożenia wyjaśnień (k. 6, k. 10-10v, k. 12, k. 14), potwierdzenia odbioru wezwania (k.11) sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 32-33), dokumentacji medycznej obwinionego (k. 49-68), danych z Krajowego Rejestru Karnego (k. 70) i rejestru wykroczeń (k. 69).. W ocenie Sądu brak było podstaw, aby z urzędu kwestionować ich prawdziwość i autentyczność, a same strony w toku postępowania dowodowego także nie podważały ich autentyczności i prawdziwości.

Sąd na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy uznał, że J. C. należy przypisać winę, co do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Zachowaniem swoim obwiniony wyczerpał wszystkie znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. Obwiniony zarzucanego mu czynu dopuścił się w siedzibie Straży Miejskiej przy ul. (...) w W.. Zgodnie z art. 4 § 2 k.w. czyn uważa się za popełniony w miejscu, gdzie sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany, albo gdzie skutek nastąpił lub miał nastąpić. Wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. ma charakter formalny, w związku z czym nie jest konieczne wystąpienie skutku. W związku z tym, w tego typu wykroczeniach, miejscem ich popełnienia będzie miejsce gdzie sprawca działał lub zaniechał działania. W niniejszej sprawie obwiniony nie wypełnił nałożonego na niego obowiązku, polegającego na wskazaniu na żądanie Straży Miejskiej komu powierzył pojazd do kierowania. Obowiązek ten miał się dokonać poprzez dostarczenie do Straży Miejskiej informacji w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Obwiniony nie dostarczył do Straży Miejskiej, żądanych w wezwaniu informacji więc w miejscu gdzie siedzibę ma uprawniony do tego organ, doszło do popełnienia przedmiotowego wykroczenia. Powoływanie się przez obwinionego w sprzeciwie od wyroku nakazowego na to, iż nie był on w dniu 5 listopada 2015 r. w siedzibie Straży Miejskiej, w świetle powyższego, nie ma znaczenia bowiem istotne jest, iż w tym miejscu dopełnić miał określonego obowiązku, a tego nie uczynił. Jak wynika z wyjaśnień obwinionego, wezwanie do wskazania w terminie siedmiu dni osoby, której powierzył pojazd doręczono mu w dniu 29 października 2014 r., przez co to w dniu 5 listopada 2014 r. po upływie tego siedmiodniowego terminu, zrealizowane zostały znamiona wykroczenia.

Zgodnie z art. 96 § 3 k.w. karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Powyższy przepis pozostaje w związku z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Należy przy tym zaznaczyć, iż ww. przesłanki, wyłączające odpowiedzialność za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., muszą wystąpić łącznie tzn.: pojazd był użytkowany bez zgody i wiedzy właściciela lub posiadacza, przez osobę mu nieznaną, w takich warunkach, że nie mógł temu zapobiec. Tylko w takich okolicznościach faktycznych właściciel lub posiadacz auta może uwolnić się od obowiązku wskazania osoby, która kierowała lub użytkowała jego pojazd. W każdym innym wypadku właściciel lub posiadacz pojazdu jest ustawowo obowiązany do wskazania na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd. Odnosząc to do rozpoznawanej sprawy trzeba stwierdzić, iż obwiniony nie wykazał

w toku postępowania, aby taka wyjątkowa sytuacja miała miejsce. To, że obwiniony nie jest w stanie wskazać i nie pamiętać kto kierował jego pojazdem w powyższym czasie nie może żadną miarą uwolnić go od odpowiedzialności za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

Na podstawie art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym strażnicy gminni (miejscy) są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Co prawda, zgodnie z nowelizacją ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, Straż Miejska od dnia 1 stycznia 2016 r. nie ma uprawnień do ewidencji urządzeń samoczynnie ujawniających i rejestrujących naruszenie przepisów ruchu drogowego oraz kontrolowania kierujących naruszających przepisy ruchu drogowego, w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego, to jednak, stosownie do treści art. 17 § 3 k.p.w., strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują, jeżeli w zakresie swego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających, ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie. Oznacza to, że w sprawach wszczętych przed dniem 1 stycznia 2016 r. dotyczących wykroczeń, zarejestrowanych przez urządzenia samoczynnie rejestrujące naruszenie przepisów ruchu drogowego, Straż Miejska nadal ma uprawnienia oskarżyciela publicznego.

W ocenie Sądu obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu, umyślnie nie dopełniając obowiązku wskazania uprawnionemu organowi, komu powierzył pojazd do używania lub kierowania. Obwiniony konsekwentnie odmawiał wskazania osoby, której powierzył pojazd, mając przy tym pełną świadomość nałożonego na niego obowiązku i nie dopełnienia go.

W ocenie Sądu czynowi obwinionego należało przypisać społeczną szkodliwość w stopniu przeciętnym. Należy mieć na względzie okoliczności sprawy, w tym stopień zawinienia obwinionego, który działał umyślnie, mając pełną świadomość nałożonego na niego obowiązku.

Sąd uznając, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a w konsekwencji, na podstawie art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w., wymierzył mu karę grzywny w kwocie 400 zł. W ocenie Sądu kara w takim wymiarze jest odpowiednia do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także spełnia swoje cele w zakresie prewencji. Sąd przy wymiarze kary miał na względzie sytuację majątkową i osobista obwinionego, jego dochody, wiek i stan zdrowia.

Sąd, na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z art. 119 kpw. w zw. z art. 627 kpk zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 140 zł. W ocenie Sądu brak było podstaw do chociażby częściowego zwolnienia obwinionego od obowiązku uiszczenia tych kosztów, z uwagi na jego sytuację materialną.